

Nesnošljiva lakoća ministra Jovanovića

Inspiriran posljednjim intervjuom ministra Jovanovića na Nova TV (objavljenog i na Dnevnik.hr) odlučio sam kao roditelj četvero djece otvoreno odgovoriti na uvrede koje je u tom intervjuu ministar uputio roditeljima, nastavnicima i vjernicima, a iz kojega je sasvim jasno da su nam škole prepune zdravstveno neobrazovane i zapuštene djece te da su su pravi i jedini krivci za to - roditelji, nastavnici i vjeronauk.

<http://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/ekskluzivno-jovanovic-o-zdravstvenom-odgoju-zakazali-su-i-roditelji-i-skola-i-vjeronauk.html>

Gospodine ministre, evo što ja mislim o tim vašim izjavama i općenito o vašem dosadašnjem radu.

U Planu 21 Kukuriku koalicije za područje Obrazovanja i znanosti napisano je mnogo. Između ostaloga i ovo:

"Prostor nematerijalnoga razvoja u Republici Hrvatskoj karakterizira podcijenjenost obrazovanja i njegove društvene uloge. Sadašnja vlast nema ni viziju, ni strategiju razvoja obrazovanja i znanosti, ona ne zna, ili kao da ne zna, da su obrazovanje i znanost ključne pretpostavke razvoja gospodarstva i ukupnoga društva, temelj za boljitak pojedinca i zajednice."

Nadalje:

"Svoje strategijsko određenje prema predškolskom, osnovnoškolskom i srednjoškolskom obrazovanju naša koalicija ostvarivat će sljedećim temeljnim mjerama:

- *sadržajnom i metodskom promjenom paradigme hrvatskog obrazovanja, koja će počivati počivati na prijedlozima obrazovnih stručnjaka i širokoj javnoj raspravi*
- *poboljšanjem društvenog i materijalnog položaja nastavnika, opremljenosti škola i uvjeta rada*
- *... itd."*

Nesnošljiva lakoća obmanjivanja

Slažem se s uvodnom rečenicom spomenutoga programa. **Ni ova vlada, kao ni prethodne, nema ni viziju ni strategiju razvoja obrazovanja i znanosti.** Dokaz su to populistički i ad hoc potezi Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta i njegovog čelnog čovjeka.

Zbrka oko državne mature, zbrka oko vjeronauka u školi, zbrka oko Vijeća za normu hrvatskog standardnog jezika, zbrka oko krivih isplata plaća, zbrka oko početka školske godine, zbrka oko građanskog odgoja, zbrka oko kurikuluma za zdravstveni odgoj, zbrka oko (ne)zaključivanja ocjena na polugodištu...

Zbrka do zbrke. Sve jedna velika, ogromna, nesnošljiva zbrka. Za koju su uvijek krivi drugi (roditelji, učenici, nastavnici, računovođe, vjeroučitelji, prijašnje vlade, svećenici, biskupi...) samo ne - Ministarstvo.

Gdje je tu vizija i strategija, gdje je tu sustavno unapređivanje školstva, gdje je tu famozna javna rasprava, gdje je tu poštovanje struke i ljudi koji u njoj rade? Gdje je tu ijedna riječ spomenuta u famoznom planu 21?

Nigdje.

Od kada je stupio na čelo Ministarstva, ministar Jovanović nije pokrenuo niti jedan strateško-vizionarski projekt. Za to treba stručnosti, iskustva i strpljenja. No, zato sve vrvi od brzopletih odluka i nerazrađenih poteza po APP metodologiji (tj. Ako prođe, prođe).

Poboljšani uvjeti rada nastavnika? Sve dok perač prozora na benzinskoj zarađuje više po satu nego profesor sa visokom stručnom spremom, sve dok učitelji sami kupuju nastavna sredstva, sve dok se toleriraju ispadi i napadi učenika na učitelje, sve dok se učiteljima iz godine u godinu smanjuju prava i plaće - teško da se može govoriti o unapređenju položaja nastavnika.

Javna rasprava? Sve dok se vodi (ako se uopće vodi) po principu "tko nije za nas taj je protiv nas", sve dok mediji razapinju i stigmatiziraju one koji nude drugačije poglede i rješenja, sve dok se uštkava i ignorira struka i radi u tajnosti stranačkih prostorija - nikako se ne može govoriti o javnoj raspravi i slušanju prijedloga pedagoške struke.

Plan 21. Riječi, riječi, riječi. Kako - obmanjujuće.

Nesnošljiva lakoća vrijeđanja

"Nažalost, anketa koja je provedena među 1.500 učenika u dobi između 11 i 15 godina, pokazalo je da su svi zakazali - i roditelji, i škola pa i vjeronauk, koji je već godinama u školi. Međutim, djeca žive nezdravo, neka su deblja, sve je više bolesti, svakodnevno puše, neredovito peru zube, ne jedu povrće, ne jedu voće." (ministar Jovanović, 2.9.2012., Dnevnik.hr)

Gospodine ministre, odakle vam pravo da ovakvim nakaradnim izjavama temeljenih na *samovamaznanim* statistikama vrijeđate tisuće hrvatskih obitelji?! Odakle vam obraz da vrijeđate roditelje-heroje koji u ovim teškim vremenima daju sve od sebe da svojoj djeci omoguće školovanje, othrane ih i podignu na noge.

Nadalje, odakle vam informacija da sam ja zakazao kao roditelj? Da su moji prijatelji i znanci zakazali kao roditelji? Da su naša djeca debela, da puše, imaju pokvarene zube i nezdravo se hrane? Odakle?

U vašem svijetu bez vrijednosti to možda i stoji. No, vi i ja nismo s istoga svijeta. Stoga su vaše riječi uvredljive za većinu hrvatskih obitelji koje se, poput moje, svakodnevno brinu za svoje školarce te prvo podmiruju školske obaveze kako bi djeci omogućili školovanje i sticanje zvanja koje se kasnije, u vašem svijetu, neće cijeniti jer će radna mjesta zaposjedati neobrazovani stranački podobnici iz vašeg svijeta, oni što puše, imaju pokvarene zube i ne jedu voće i povrće već se isključivo hrane janjcima i odojcima na stranačkim domjencima.

Ministre Jovanoviću - izvolite se ispričati! Mojoj obitelji. I svim obiteljima i nastavnicima kojima je dobrobit njihove djece na prvom mjestu.

Nesnošljiva lakoća licemjerja

I što će Ministarstvo poduzeti u vezi s tim "strašnim" problemom zapuštene djece?

Uvest će kurikulum zdravstvenog odgoja. Čarobni je to štapić koji će riješiti sve probleme školstva u Hrvata (sic!).

Što piše u kurikulumu?

Tko će ga i kako izvoditi?

Tko će osigurati kadrove za to i jamčiti njihovu stručnost?

Tko pita roditelje slažu li se s time?

Zašto taj kurikulum kasni i ako već kasni - zašto ga se svim silama, navrat i nanos, želi ugurati u ovu školsku godinu? Možda zato da se izbjegne (još jedna) javna rasprava (koju Kukuriku toliko zagovara u svom planu 21, a od koje tako panično bježi)?

Nastava je počela, a učitelji o toj temi još pojima nemaju. Zamislite poljoprivrednika koji kreće u jesensku sjetvu ali nije nabavio sjeme. Provozat će poljem svoje strojeve i nadati se da će na proljeće niknuti - čudo!

Na sva ta pitanja Ministarstvo nema suvisli odgovor. Umjesto toga stižu zamuckivanja i uvredljivo-arogantni odgovori, nedostojni razine jednog ministra. Evo, na primjer, ministar će nam svoj koncept zdravstvenog odgoja objasniti preko treće osobe - biskupa Bogovića:

"Uvaženi monsijor je pobrkao malo građanski odgoj i zdravstveni odgoj, očito nije pročitao niti kurikulum zdravstva, niti kurikulum građanskog odgoja, nego ga pozivam da mu uz jednu kavu objasnim što je zdravstveni odgoj i uvjeren sam da neće biti protiv kad čuje sve što će djeca učiti u zdravstvenom odgoju" (ministar Jovanović, 2.9.2012., Dnevnik.hr)

Na stranu to što kurikulum još nije objavljen - kako bi bilo da ministar sve nas pozove na kavu i objasni nam potanko što to skriva u svom ad-hoc-kurikulumu?

I sve dok je tako, i sve dok se Ministarstvo guši u proturječjima, brzopletostima, aroganciji i vlastitoj nesposobnosti - **licemjerno je i nedopustivo** spočitavati roditeljima, školi i vjeronauku da su zakazali.

Nesnošljiva lakoća nekompetentnosti

Zamislite vlak kojim umjesto strojovođe upravlja konobar. Zamislite zgradu koju projektira ekonomist. Zamislite računalni program koji piše profesor hrvatskoga jezika.

Uz neosporno poštovanje prema svakoj od spomenutih djelatnosti, poanta moje parabole je u - kompetentnosti za obavljanje pojedinih zvanja. A sad - pogledajte naše Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta...

Ministar Jovanović toliko je puta svojim djelom i riječima pokazao da mu je područje školstva, odgoja i obrazovanja strano da se s pravom kao roditelj pitam - radi li on za dobrobit moje djece?

Uvrede koje je toliko puta uputio prema roditeljima i nastavnicima, nepromišljene, nesustavne, ad-hoc-populističke akcije kojima želi "pokrenuti nešto" (ali ni sam nije siguran što) ozbiljan su indikator da čovjek nije stručan za to područje. Pitam se, bi li on osobno volio biti putnik u gore spomenutom vlaku?

Kada u nekom poduzeću menadžer na poziciji napravi toliko gafova i izazove toliku zbrku, neminovno biva smijenjen jer nanosi štetu. Ili da parafraziram samog ministra Jovanovića, ako on "želi dobro djeci, a time i cijeloj Hrvatskoj" tj. ako mu je imalo stalo do hrvatskog školstva i budućnosti Hrvatske, trebao bi predati dirigentsku palicu nekom sposobnijem i stručnijem. Time bi pokazao da se istinski zalaže za ostvarenje Plana 21. U poglavlju 1. Programski okvir toga plana, u točki 4., naime, piše: "*Opću nesigurnost i egzistencijalnu zabrinutost potencira pomanjkanje vizije, znanja i sposobnosti onih koji vode zemlju da pronađu put za izlazak iz krize.*"

Nikola Šopar, roditelj
Varaždin, 3.9.2012.